

15th February 1955]

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 3 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill *, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), and move—

‘ That the Bill be taken into consideration.’

“ The South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, provides that, subject to payment of current rent, no cultivating tenant shall be evicted from his holding for a period of one year. The provisions of this Act will be operative till 2nd March 1955 only. The Government have not yet finalized their proposal for undertaking a comprehensive tenancy legislation for South Kanara. Pending a final decision in the matter, the Government consider it desirable to extend the period of operation of the present Act for another year. This Bill is intended to achieve this object.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), be taken into consideration.’ ”

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Mr. Speaker, Sir, at the very outset, I congratulate the Government for having brought forward this Amending Bill. The Bill is intended to extend the life of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, by a year so as to enable the Government to bring in Comprehensive tenancy legislation. No doubt, the object of the Government is good, laudable and praiseworthy but one has to wait and see how far the Government would be able to achieve this object in view of their past failure.

“ Land tenancy in South Kanara can be classified into two classes, *mulgeni* and *chalgeni*. The *mulgeni* tenants have got a permanent right over their holdings and the rent payable by them is also fixed whereas the *chalgeni* tenants have neither any permanent right over their holdings nor are the rents fixed. They are tenants at will and at the mercy and sweet will of the landlords. It is this class of tenants who require protection and who need comprehensive legislation guaranteeing fixity of tenure and fair rent. It is needless for me to say, Sir, that the peasants of this district have been agitating for such a piece of legislation and the legislators coming from that district have been reasonably supporting their demand and also have been, from time to time, impressing upon the Government the urgent need and the imperative necessity for bringing forward such a legislation but the attitude taken by the Government in this matter is unsatisfactory. The Government do not seem to have come to any decision nor do they appear to have bestowed any thought over this important problem.

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 19th January 1955.

[Sri Y. Manjaya Shetty] [15th February 1955]

“ On the last occasion during the discussion of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, member after member pleaded for the introduction of a comprehensive legislation before the expiry of the Act and the Hon. the Minister for Revenue was pleased to assure on the floor of this House that comprehensive legislation would be introduced before the expiry of the Act. No doubt, in furtherance of the assurance a Bill was drafted and it was expected that it would be introduced in December last but for reasons best known to the Government the introduction of the Bill is delayed. Let me be plain in saying that the peasants of the district are getting impatient over this issue, an important problem of this district. If, any further, delay is caused, I may tell this House that the relationship between the landlord and the tenant will be further strained and it may result in disastrous consequences. When once the situation gets out of control, whatever steps the Government may take in this regard may not have the desired result and also may not be appreciated by the people.

12-30
p.m.

“ In this connexion, Sir, it may not be out of place if I remind the Government of the momentous decision taken by the Congress Leaders in the recent session at Avadi. The patriotic leaders of the Congress have declared to the world that the aim and goal of the Congress is to establish a Socialistic Pattern of Society. May I ask the Government whether such a state of affairs can be achieved by magic? No, I do not think it can be achieved by magic; but it can be achieved only by bringing in land reforms and reforms in other spheres. So, in view of the solemn declaration made by our leaders, is it fair on the part of our Government to delay any further the introduction of land reforms. The peasants of the district, I am to tell the Government, do not demand for any radical land reforms. They want a simple legislation assuring them or guaranteeing to them security of tenure and fair rent. I do not think there is any difficulty in bringing in such a simple legislation. I hope the Government would bestow their attention to this problem and bring in a legislation as early as possible and I hope the Hon. Minister for Revenue will give an assurance to that effect.

“ Apart from this, in the South Kanara Tenants Protection Act of 1954, a provision is made to protect such of the tenants from eviction as have paid the rent within the time specified in the Act. For some reason or other, if some tenants failed to pay the rent within the specified period, naturally, the landlords would file suits, not only for the recovery of rent, but also for the possession of their holdings. There are several such cases pending in several courts of our district. In order to protect such tenants also from being evicted, I had sent an amendment to be incorporated in the present Bill. That amendment is quite innocent, it is flawless and two eminent civil lawyers, Mr. Baliga and Mr. Pais who went through the amendment have given their

15th February 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

opinion that it is a just one and that it must be included in the Bill. Somehow or other, the Legislature office has overruled that amendment"

MR. SPEAKER:—"Not somehow or other. The hon. Member wanted to change the parent Act. Further, it is not the office, but it is the Speaker who has done that."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"The amendment was handed over to the Hon. Minister and he has promised to examine the same."

MR. SPEAKER:—"The Speaker must do his duty and that has been done."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Yes, Sir. The amendment I had suggested reads as follows:—

'Amendment to section 3 of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954).

'Add as sub-section 4 the following:—

'If a cultivating tenant fails to pay the rent or any part of it as specified in section 3, sub-section (3) (a) to (b) and on failure of such payment if a suit is filed by the landlord for the recovery of aforesaid arrears of rent as well as for possession of the holding, the court shall dismiss the suit provided the cultivating tenant deposits into court within the time granted by the court for payment to the plaintiff in the suit (1) the amount of rent due with interest thereon at 5 per cent per annum up to the date of deposit and (2) the cost of the plaintiff up to that date.'"

"This amendment is quite necessary in view of the fact that a large number of eviction suits are pending in several courts of our district. I hope the Government will consider the amendment I have suggested and I request the Hon. Revenue Minister to include the amendment and pass the present Bill as so amended."

"Once again, I thank the Government for bringing in this Bill and support the same, with the fond hope that they would bring in a comprehensive tenancy legislation within a very short time. Thank you, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനാഥൻ 12-34
അവർകളെ, ബഹു: വന്യ മന്ത്രിക്ക് ഒരു തെറിയാണുണ്ടാകുമ്പോൾ 12-34
സൗകര്യം കാണുന്നവർക്കായി കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഈ ബില്ലിൽ ചേർക്കുക കാര്യം
മില്ലെന്ന്. പക്ഷം എന്താണ് ചെയ്യാനാവിട്ടു വെക്കുന്ന കിടപ്പിൽ എന്ന് മട്ടിലാണ്
വന്യ മന്ത്രി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ബഹു: മന്ത്രിപ്രധാനരേ, ഞാൻ അങ്ങനെ
അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു ഈ തെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ലയുടെ തന്നെ കറെ ഭാഗങ്ങളിൽ
മലബാർ കടിയായ നിയമം നടപ്പിലാക്കണം. 1951-ൽ ശ്രീ കോഴിപ്പറമ്പ് മധ്യവ
മേനോൻ മന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്ത് തന്നെ തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ 33
ഗ്രാമങ്ങളിൽ മലബാർ കടിയായ നിയമം നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമെ 27
ഗ്രാമങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്."

[15th February 1955]

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, may I request the hon. Member to make his speech in English so that we may know what he is saying? ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir. I would have made my speech in English, but unfortunately some of my colleagues who know only Malayalam wanted to know what I was speaking and so I am speaking in Malayalam.

“ കാസർഗോഡ് നല്ലകിലെ ഇരുപത്തേഴ് ഗ്രാമങ്ങളിൽ മലബാറിലെപ്പോലുള്ള ഭൂവുടമയും കടിയായുക്കളും മറ്റൊരാൾക്കു സമ്പ്രദായങ്ങളും നടപ്പിലുണ്ട്. മലബാർ കടിയായു നിയമം നിലവിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ഇരുപത്തേഴ് ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകതയായിട്ട് പറയാനൊന്നും നന്നെയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അപരയെക്കൂടെ മലബാർ കടിയായു നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് അത് സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ല. അതിനാൽ ആവശ്യകത ഗവണ്മെന്റിന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഫിബ്രുവരി 2-ാം തീയതി കാസർഗോഡ് നല്ലകിലെ മേലുറത്തു ഇരുപത്തേഴ് ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാരുടെ അയ്യായിരം പ്രതിനിധികൾ ഒന്നിച്ചു സമ്മേളിച്ച് ഗവണ്മെന്റിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഇരുപത്തേഴ് ഗ്രാമങ്ങളെക്കൂടി മലബാർ കടിയായു നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തണമെന്ന്. ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ച് കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം മദ്രാസിലേക്ക് വരുന്നേണ്ടത്. അവർ ഈ നിയമസഭയുടെ മുഖിലും വെച്ച് മന്ത്രിമാരുടെ അടുക്കലും നിവേദനം ചെയ്യാൻ പോവുകയാണ്. ഭരത തരത്തിലുള്ള ഭൂവുടമയും കടിയായുയും മറ്റു സമ്പ്രദായങ്ങളും നിലവിലുള്ള ഇരുപത്തേഴ് ഗ്രാമങ്ങളെ മലബാർ കടിയായു നിയമത്തിൽനിന്നും ഒഴിച്ചു നിർത്തുന്നതിന് യാതൊരു ന്യായവും പറയാനില്ല.

(Translation by the members of his point made in Malayalam.)

“ The 27 villages which are not covered by the Malabar Tenancy Act have to be brought under its operation for which case a delegation was elected on 2nd February 1954 during which time the Hon. Minister for Revenue was touring in South Kanara district.

“ ഏതായാലും തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ കടിയന്മാർക്ക് താൽക്കാലിക രക്ഷ നൽകുന്നതിനുള്ള ഈ നിയമം ഒരു കൊല്ലം കൂടെ നിട്ടിവയ്ക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ പൊന്തിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥതയിലേയ്ക്ക് ഞാൻ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നാണ് ഈ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നം? എന്തുകൊണ്ടാണ് തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ കടിയന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് സമഗ്രമായ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ മന്ത്രി സഭ ഇതുവരെ കൂട്ടാകാത്തത്? കഴിഞ്ഞ കുറേ നാൾ ഈ ബില്ലിന് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ബഹു : മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി താമസിയാതെതന്നെ സമഗ്രമായ ഒരു സ്ഥിരം നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്ന്. എന്നിട്ടോ? അവിടെയുള്ള ജന്മിമാർ മറ്റൊന്നും കേട്ടിട്ടു പോലുമില്ലാത്തവിധം കടുക്കൂരയായ പ്രവൃത്തികളാണ് കൃഷിക്കാർക്കു് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അററ വിളവിൽനിന്ന് കൃഷിചെയ്ത് കഴിച്ച് 50 ശതമാനം ജന്മിക്കും 50 ശതമാനം കടിയന്മാർക്കുമാണ് മലബാറിലെ വ്യവസ്ഥ. തൊട്ടടുത്ത തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിൽ അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ല. കടിയനെ ഞെക്കി സമ്പൂർണ്ണ ജന്മി ഉൾപ്പെടെ കടിയാണ് അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജന്മിയുടെ ദാഹിനി എത്രയെന്നോ കൃഷിക്കാരന്റെ ദാഹിനി എത്രയെന്നോ യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ല ജന്മിയുടെ ഭരണനിയമാനുസാരം ഇരുപത്തു അററ മുതൽ അങ്ങേ അററവരെ. കൃഷിക്കാരന് ഭൂമിയിൽ യാതൊരു സ്ഥിരവകാശവുമില്ല. മുക്കിത്തറ വസ്ത്രം മറ്റുനൂതനവസ്ത്രങ്ങൾ ജന്മി കടിയനെ മററുന്നത്. അതുമൂലം അനീതിയും നിറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളും സമ്പ്രദായങ്ങളും വച്ചുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരുടെ മുതുകൊടിയിട്ടിരിക്കുകയാണ് തെക്കൻ കണ്ണാടക

15th February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

കുത്തിൽ. ബഹു: റവന്യൂ മന്ത്രി അടുത്തകാലത്ത് തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിൽ കറെ
യെല്ലാം ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും അവിടത്തെ അപകടംപിടിച്ച
ഭൂവ്യവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചോ, കൃഷിക്കാരന്റെ രക്ഷയ്ക്കും ഉറവിട അവനെ പട്ടകുതിയിലും
കുന്ന അവിടത്തെ കടിയായ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചോ ജന്മിത്തവ്യവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചോ
യാതൊന്നും മനസ്സിലാക്കിയ പക്ഷമില്ല. അതു വെളിച്ചം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ
നിത്യയമായിട്ടും കടിയെന്ന രക്ഷിക്കാമെന്ന ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരുന്ന, കാര്യത്തിൽ ഇതു
അമരത കാനിക്കുമായി കൂട്ടിച്ചു മിനിട്ടിനും നല്ല കാര്യമെന്നു പാസ്സാക്കുവാൻ മടി
യില്ലാത്ത ഈ ഗവണ്മെന്റിന് തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ കടിയായെ രക്ഷിക്കാൻ
മാത്രം എന്തുകൊണ്ട് ഒരു കാര്യമെന്നുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്? ഈ ഗവണ്മെന്റ്
അതു ചെയ്യുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് അടിസ്ഥാനപരമായ ചില
പ്രശ്നങ്ങൾ പൊന്തിവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചിലതു പറയാനാണ്
ഈ അവസരത്തിൽ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

“ ഈ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷിക്കാർക്കും കടിയായർക്കും ഭൂമിയിലുള്ള അവകാ
ശത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പല ഭാഗങ്ങളിലും പല തരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ
ഉണ്ട്. നിലവിലുള്ളത്. വാരം, പാട്ടം മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച് കാരോ
സ്ഥലത്തും കാരോ വ്യവസ്ഥയാണ്. മലബാറിൽ ചെലവ് കഴിച്ച് അറു വിള
വിന്റെ 50 ശതമാനം കൃഷിക്കാരന് 50 ശതമാനം ജന്മിക്കുമാണെന്ന് നിയമം.
അതു ജന്മി സ്വയം വകവെച്ചുകൊടുത്തതാണ്. കൃഷിക്കാർ ഉണർന്ന് സംഘ
ടിച്ച് ഒന്നിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രക്ഷോഭംകൂടി പിടിച്ചുപറ്റിയ അവകാശമാണത്.
അതിനുപോലും ഒരു ടീച്ചറുമാരെ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ പേർ രക്ഷ
സാക്ഷികളായിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ പേരുടെ രക്ഷ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ
യോദ്ധാക്കൾ മരണമടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ കൃഷിക്കാർ ഒന്നിക്കുകയുണ്ടായി.
പ്രക്ഷോഭവും സമരവും നടത്തി പിടിച്ചുപറ്റിയ അവകാശമാണത്. ഇന്ന്
മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ അന്യമായിത്തീർന്നു. അല്ലാതെ ഗവണ്മെന്റിന്റെയോ ജന്മി
യുടെയോ ഭാഗ്യംകൊണ്ട് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതല്ല. തഞ്ചാവൂരിലെ കൃഷിക്കാർ അത്രയും
സംഘടിതരായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ ഗവണ്മെന്റിലെ കൃഷിക്കാർക്കും കിട്ടിയിട്ടുള്ള
ഭൂമിയിലും അവകാശങ്ങളും വകവെച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ല. 60 ശതമാനം ജന്മിക്കു കൊടുക്ക
ണമെന്നാണ് തഞ്ചാവൂരിലെ വ്യവസ്ഥ. ലോകത്തിൽ 50 ശതമാനം ജന്മിക്കു കൊടു
ത്താൻ മതിയെന്നിരിക്കെ തഞ്ചാവൂരിൽ 60 ശതമാനം കൊടുക്കണം. എന്നാണു നിന്ദ
കാരണം? മലബാറിലെ കർഷകരേപ്പോലെ സംഘടിതരല്ല തഞ്ചാവൂരിലെ കർഷകർ,
തമിഴ്നാട്ടിൽ ആകട്ടെ നോക്കിയാൽ തഞ്ചാവൂരിൽ മാത്രമേ ഒരു ശക്തിയായ കർഷക
പ്രസ്ഥാനം ഉള്ളൂവെന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് കറിയെങ്കിലും അവ
കാശങ്ങൾ അവർ പിടിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലാണെ
ങ്കിൽ യാതൊരു കർഷകപ്രസ്ഥാനവും അടുത്ത കാലംവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തെക്കൻ കണ്ണാ
ടകത്തിൽപെട്ട മലബാർ കൃഷിക്കാരുടെയിടയിൽ സംഘവും ഉയർന്ന വ്യക്തിത്വവും
ഉള്ള കാരണം ആ 33 ഗ്രാമങ്ങളിൽ മലബാർ കടിയായ നിയമം ബാധകമാക്കി,
ഇപ്പോൾ 27 ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് ഉണർന്ന് ഉയരുകയാണ്. അവിടത്തെ മറ്റു ഭാഗങ്ങ
ളിലെ കൃഷിക്കാർ യാതൊരു സംഘടനയും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ജന്മിക്കും ഇപ്പോൾ
പോലെ എന്തും ചെയ്യും. ഒരു സംഘടന ഇല്ലാത്തതായിരുന്ന തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ
കണ്ണാടക കൃഷിക്കാരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദോഷം. അത് ഇന്ന് പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു
കഴിഞ്ഞു. ശക്തിയായ ഒരു കിസാൻ പ്രസ്ഥാനം തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ
ഇന്ന് മുന്നേറുവാൻ പോവുകയാണ്. മുമ്പത്തെ ഒരു പാർലിമെന്റ് മെമ്പറായിരുന്ന
ശ്രീ കക്കിയായാണ് അതിനു നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വമ്പിച്ച ഒരു
കിസാൻ ജാഥ ഇന്ന് തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ കാരോ സ്ഥലത്തു ചുറ്റിത്തീർത്ത്
കൃഷിക്കാരെ ഉൽബുദ്ധരാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കൃഷിക്കാരുടെയിടയിൽ മുമ്പെങ്ങ
ുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്ര ഉണർവും സംഘടനാബോധവും ഇന്ന് അവടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു
ജാഥ മദ്രാസിലേയ്ക്കും വന്നുണ്ട്. ഈ അസംബ്ലിയുടെ മുമ്പിൽ പ്രകടനം നടത്തി
തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലേക്കും ഒരു കടിയായ നിയമം നിർമ്മിക്കേണ്ടതിന്റെ അടിയ
ന്തിരവശ്യകത ഈ അസംബ്ലിയേയും ഗവണ്മെന്റിനേയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുക
യെന്നുള്ളതാണ് ജാഥയുടെ ഉദ്ദേശം.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [15th February 1955]

“ഇനി മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതിയെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണാടക കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി കോൺഗ്രസ്സുകാർ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ബില്ലിന്റെ പറ്റം എനിക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ബില്ല് വായിച്ചപ്പോൾ കൃഷിക്കാർ സാരക്കുറവുള്ള ഒരു ബില്ലാണോ ഇതെന്നു എനിക്ക് അർത്ഥം തോന്നി. കൃഷിക്കാരുടെ സങ്കടങ്ങൾക്കു ഒരു നീക്കം വരുത്തി അവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നും അവരെ തൊല്ലെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ബില്ല് തയ്യാറാക്കുമെന്നു എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാകയില്ല. ആ ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ, അതു വ്യവസ്ഥകളോടും വകുപ്പുകളോടും കൂടിയുള്ള ഒരു ബില്ലാണ് ഇനി ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരാനുദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ എന്റെ ഗുരവായുരപ്പാ കൃഷിക്കാരും ഈ ബില്ലിനെതിരെയും ഈ ഗവണ്മെന്റിനെതിരെയും എന്താണ് എന്റെ ആത്മതൃപ്തിയെന്നു ചോദിക്കാം. മലബാറിൽ ജനിയുടെ വീതം 50 ശതമാനം മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. അതുകൂടാതെ ഭൂമിയിൽ കടിയാൻ ഏറെക്കുറെ സ്ഥിരവകാശവും അവയെക്കുറിച്ചുണ്ട്. മറ്റു പലതിനും ഒരു നിശ്ചിതപദ്ധതി ക്ലിപ്തവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ ഇത്തരം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കടിയാൻ ഭൂമിയിൽ യാതൊരു സ്ഥിരവകാശവുമില്ല. അവനെ പ്രമാണവുമില്ല, അവകാശവുമില്ല. ജന്മി പറയുമ്പോൾ ഇറങ്ങി പോയ്ക്കൊള്ളണം. വാരവും പാട്ടവും ഒരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാത്തതാണ് വിരീകുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ അടയ്ക്കയും മത്തങ്ങയും വാഴക്കുലയും വെള്ളരിക്കയുമെല്ലാം ജന്മിക്ക് കയ്യാളവകയാണ്. ഇങ്ങനെ അനവധി കൊള്ളയടക്കങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ചൂഷണവും അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ അദ്ധ്വാനഫലം അനുഭവിക്കാനുള്ള അവകാശം അവനെ ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും കൃഷിക്കാരുടെ ക്രിസ്തനശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചു അവനെ മറ്റൊരു നിയമപ്രകാരം അവകാശം അവയെക്കുറിച്ചും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥിരമായ നിയമനിർമ്മാണം അടിയന്തിരമായ ഒരു പദ്ധതിയാണ്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു നിയമമുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെന്റ് വളരെ മുമ്പുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്നും മടിക്കുന്നുണ്ടെന്നുണ്ട്. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചായാലും ശരി, വ്യവസായോദ്ദിഷ്ടയായ സംബന്ധിച്ചായാലും ശരി, ഗവണ്മെന്റിന് പുരോഗമനപരമായും വ്യക്തമായും ഒരു നയമോ പരിപാടിയോ ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും പരിഷ്കാരപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങേ അനന്തര അനുസരണമാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇതേക്കുറിച്ച് എനിക്ക് വളരെ പറയാനുണ്ട്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ സമയം പോരാ.

“ഈ താല്പരകവിഷയം ഇപ്പോൾ രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കാകി നിട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ നിട്ടിനിട്ടിക്കുറിക്കാതെ എത്രയും വേഗത്തിൽ സമഗ്രമായ ഒരു ബില്ല് മന്ത്രി തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുണ്ടെന്ന്. സർ, 1955 അവസാനം വരേയും ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരില്ല എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ സെന്ററിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ട് കാണാനിടയായിട്ടുണ്ട്. During his tour in South Kanara the Hon. Minister for Revenue said at a Press Conference that till the end of 1955 no such legislation would be enacted. I have read a report to this effect in the newspapers. എന്താണിതിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നു എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. 1955-ൽ തന്നെ സംഗ്രഹം ഒരു നിയമം മന്ത്രി കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ആ നിയമം വരുമ്പോൾ കൺസർവ്വേറ്റർമാരുടെ 27 ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിൽ മലബാർ കടിയായുന്നിയമത്തിന് കീഴിൽ കൊണ്ടുവരണം. പുതിയ നിയമം ആ പ്രദേശങ്ങൾക്കു ബാധകമാകരുത്. കറഞ്ഞ പാട്ടം മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുക, തോന്നിയപോലെ കഴിപ്പിക്കാനുള്ള ജന്മിയുടെ അവകാശത്തെ എടുത്തുകയറ്റുക, കൃഷിക്കാരെ ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം നൽകുക, 1950 നു ശേഷമുള്ള പാട്ടം ബാക്കിക്കുറിച്ചു റദ്ദ് ചെയ്യുക ഇങ്ങനെ പലതും ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമായിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് കൃഷിക്കാരുടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷകിട്ടണം, അവന്റെ ക്രിസ്തനശക്തി വർദ്ധിക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സമഗ്രവും സമയപരിമേയമായ ഒരു ബില്ല് എത്രയും വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു കൃഷിക്കാർ രക്ഷിക്കുകയും അങ്ങനെ രാജ്യത്തെ ഐക്യത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ യത്നിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു എന്റെ അഭ്യർത്ഥന അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

15th February 1955]

* SRI M. S. MOGRAL :—“ Mr. Speaker, Sir, the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, was evidently understood by the public of my district as a forerunner of a comprehensive tenancy legislation defining and declaring the relationship between the landlords and tenants of that district. This interpretation of the people appear to have been confirmed by the later attempts of the Government in drafting a bill and circulating it to the South Kanara Members of the Assembly. Matters having come to this pass, I feel there is no justification whatsoever for showing off this all-important issue under any pretext. The tenants who needed it most are rudely disappointed and they are getting over-excited. Sir, it is poor consolation to say that a comprehensive legislation embracing the whole of the State will be enacted in due course and in that South Kanara also will be included. In this connexion it has to be remembered that the tenancy system of South Kanara is very peculiar and substantially different from the tenancy obtaining in the other parts of the State. There are no zamindars in South Kanara. The number of landowners paying an assessment of more than 400 rupees is 1,000 odd and out of a total number of 135,000 pattadars, as many as 33,000 pattadars pay an assessment of less than ten rupees. Under these circumstances, I do not propose any sort of drastic legislation resulting in the liquidation of the small land-owning class, paying less than ten rupees assessment for I am fully aware that any such radical change in the fundamental basis of our land tenure system is sure to create new problems, which will be very difficult for the Government to solve. The proposed legislation should bring about a harmonious blending of the two sections into a progressive society endeavouring to realize the ideals of a Welfare State through co-operative effort for the common good of the country as a whole. I strongly urge the Government to introduce the necessary tenancy legislation without delay and honour the longstanding promise and thereby not only help the tenants to lead a better life but also discourage them from moving into dangerous channels of political thought.

12-47
p.m.

“ Thank you, Sir.”

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഏതാണ്ടെ 20 കൊല്ലത്തോളമായി തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ കൃഷിക്കർ തങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരവകാശം കിട്ടുന്നതിന്നു പാട്ടം നിജാപ്പട്ടത്തികിട്ടുന്നതിന്നു വേണ്ടി പ്രക്ഷോഭംകൂട്ടിവരികയാണ്. ഒരു വിഭാഗമുണ്ടെന്നു നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്തു അത്തരം ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സ് അധികാരത്തിൽ വന്ന കാലമിത്രയുമായിട്ടും കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം മാത്രമാണ് കടിയൊഴിപ്പിക്കലിനെ തടയുന്നതിനുള്ള ഒരു താല്ക്കാലികനിയമം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ താല്ക്കാലികനിയമത്തിന്നു പകരം താമസിയാതെതന്നെ സമഗ്രമായ ഒരു നിയമം ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരുമെന്ന്. എന്നാൽ ആ പ്രതീക്ഷ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്ക് പിന്നീട് നിരാശയാണുണ്ടായത്. കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലി പിരിയുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു കോട്ട് നോട്ടീസ് ചോദ്യത്തിന്നുത്തരമായി വെളുത്തുവെട്ടു മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി ഈ അസംബ്ലി സമ്മേളനത്തിന്നു വരുമ്പോൾ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ കരട്ട് കാണാൻ സാധിക്കുമെന്ന്. എന്നാൽ ആ പുതിയ

12-50
p.m.

[Sri M. Narayanan Nambiar] [15th February 1955]

നിയമത്തിന്റെ കാര്യം എന്തായെന്നു ഇപ്പോഴും യാതൊരു വിവരവുമില്ല. പകരം ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് കൃഷിക്കർ തടഞ്ഞുവെക്കേണ്ട രാജകാലികനിയമം ഇനിയും ഒരു കൊല്ലത്തേക്കുകൂടി നീട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു ബില്ലാണ്. ഏതാ കൊല്ലത്തോളം ഭരിച്ചിട്ടു അടിയന്തിരമായ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സ്ഥിരം നിയമമുണ്ടാക്കേണ്ടതു ഭാവന കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റിനു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇനി ഈ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും അതുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ കേട്ട ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെ സംബന്ധിച്ച രേക്കു കണ്ണാടകത്തിലെ എം. എം. ഏ. മാരുടെയിടയിൽ വലിയ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു. തെക്കൻ കണ്ണാടകയിന്നു മാത്രമായി ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നും അവർ അനുകൂലമല്ലത്രെ. ചിലർ സംസ്ഥാനത്തിനൊട്ടാകെ ബാധകമാകുന്ന ഒരു ബഹു നിയമം വേണമെന്നു പറയുന്നതു് എന്നെല്ലാം മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാരുടെയിടയിൽ മാത്രമായിരിക്കണം ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം. എന്നു ഞാൻ കേൾത്തു. കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട അംഗങ്ങളോടൊക്കെ മനോരോടും ഗവണ്മെന്റ് ഈ നിയമത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചിട്ടു. മനോരോടും അഭിപ്രായം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ആരാഞ്ഞിട്ടില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് അംഗങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ കൃഷിക്കാർക്കു ആനുകൂല്യം നൽകാനുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തെ വിളംബരിക്കുന്നത് നിത്യയോനോ എന്ന ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മിക്ക കാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“കൃഷിക്കർ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്കു എന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കർ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരനല്ല ജന്മിക്കാണ് കൂടുതൽ ഗുണമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞാൽ കുറ്റം അന്തിരയോക്താവില്ല. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ സ്ഥിതി അറിയാവുന്നവർക്കും ബോധ്യമുള്ള കാര്യമാണ് അവിടത്തെ ജനികടിയാൻ ബന്ധം മൂലവും രേഖയില്ലാത്ത ഇടപാടുകളാണെന്നു്. പല സ്ഥലങ്ങളിലും ജന്മികടിയാനിൽനിന്നു രേഖ വാങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കടിയാൻ ജന്മിയിൽനിന്നു യാതൊരു എതിർഭവയും ലഭിക്കാറില്ല. ജമീൻ പാട്ടം കൊടുത്താലും രജിതി കൊടുക്കുന്ന ഏപ്പാടില്ല. കടിയാന്റെ കൈവശം ഇതു കൊല്ലം ഭൂമി ഇരുന്നവെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു രേഖയും കടിയാന്റെ പക്കലുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് കോടതിയിൽ പോയാലും കടിയാനു് രക്ഷയില്ല. ജന്മികൾ ധാരാളം രക്ഷ കിട്ടുന്നുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പല സ്വന്തമുള്ളതുള്ള ഈ നിയമത്തെ ഇനിയും ഒരു കൊല്ലംകൂടി നീട്ടുന്നത് കൃഷിക്കാരോടു് ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹമാണ്. ഇന്നു വാർദ്ധ്യം പാട്ടും ഒന്നിനൊന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതു് കൊടുക്കാമെങ്കിൽ കൃഷി കൃഷിക്കാരനല്ല. അങ്ങനെ വെച്ചിട്ടു വാരം കൊടുക്കാൻ കൃഷിക്കാരനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഈ ഒരു കൊല്ലംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരന്റെ ഭൂമിയെല്ലാം ആരുടെ കൈവശത്തിലാകുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഇതെല്ലാമുപോലികുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ഈ നിയമം നിട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ സീതമാനിച്ചതു് ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു സോക്രട്ടിസ്സ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിക്കു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റിനു് നീതി ബോധത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കു നന്മചെയ്യുവാനുള്ള കടമായിട്ടു എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്തിനിങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു? സോക്രട്ടിസം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോളയയ്ക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതു് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് വേണ്ടതു്. കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിടത്തോളം ഈ ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും നല്ലതു ചെയ്യു എന്നു പറയാൻ സാധ്യമല്ല.

“ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു നിരവധി ഭൂവുടമക്കളുടെ നിവേദനങ്ങൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നറിയുന്നു. ആ നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ആരോഗ്യമന്ത്രി ശ്രീ എ. ബി. കെട്ടിയും സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെന്നറിഞ്ഞു. ഈ നിയമനിർമ്മാണം നിട്ടുകൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ ആരോഗ്യമന്ത്രിയ്ക്കുകൂടി വല്ല കാര്യം ഉണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. കഴിഞ്ഞ അഗസ്തം നാളെയ്ക്കു സൗത്ത് കാനറയിലെ ഒരു മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി ആരോഗ്യ മന്ത്രിയാണ് ഇതിനെല്ലാം തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നതെന്നു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം

15th February 1955] [Sri M. Narayanan Nambiar]

ത്തിന്റെ നില ആരോഗ്യമന്ത്രി വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പറയുന്നത് കേൾക്കാൻ ആരോഗ്യമന്ത്രി ഇപ്പോൾ സഭയിൽ വാങ്ങപ്പെട്ടിട്ടും ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ ധീമാരിക്കുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിൽ ജന്മിമാരും കടിയന്മാരും തമ്മിൽ സൗഹൃദത്തിൽ കഴിയുകയാണ്, അതുകൊണ്ട് അവിടത്തേക്കു ഒരു കടിയായ നിയമമേ ആവശ്യമില്ല എന്നുണ്ടുപോലും മന്ത്രിയെ ലക്ഷ്യനിലേക്കു നോക്കുക. ഇതു പത്രവിവരങ്ങളിൽ കണ്ടുറപ്പാണ്. അതാണ് പരമാർത്ഥമെങ്കിൽ ഈ ബില്ലിനെ ആവശ്യമായിരുന്നോ എന്നു ചോദിക്കാൻ തോന്നിപ്പോകും. അതാണ് അവിടുത്തെ നിലയെങ്കിൽ ജന്മിമാരെല്ലാം കൂടെ ഒന്നിങ്ങിനെ ഇരയധികം നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്തായിരുന്നു? അവിടത്തെ യഥാർത്ഥനില അതല്ലെന്നു ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാണ്. ഇന്ന് അവിടത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ഗുരുതരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ജന്മിമാർ സംഘം ചേർന്നു കൃഷിക്കാർക്കെതിരായി മുന്നോട്ടിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ഗുരുതരമായ നില മനസ്സിലാക്കി, ഇക്കാര്യത്തിൽ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു ഇനിയും ഒരു കൊല്ലം കാത്തിരിക്കാതെ സമഗ്രമായ ഒരു സ്ഥിരം നിയമം എത്രയും വേഗത്തിൽ നിർമ്മിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഉറപ്പുതരേണ്ടതാണ്. 1955 കഴിയുമ്പോൾ അവിടുത്തെ എം. എൽ. എ. മാരെക്കു അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം തീർത്തുകിട്ടുമോ എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇനിയും ഈ നിയമം നീട്ടിവെക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ആവശ്യപ്പെടുമോ, അതോ പുതിയ നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ തയ്യാറാകുമോ എന്നൊന്നും തീർച്ചപറയാൻ സാധ്യമല്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അതോന്നു വ്യക്തമാക്കിയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, the existing Act—
Act VI of 1954 gives temporary or interim protection to the cultivating tenants in South Kanara from eviction on certain terms and conditions. The present Bill is intended to extend the life of the old Act for a period of one year. Certainly there can be no objection to such an extension. I would however make a few observations touching South Kanara tenancy legislations for what South Kanara has been demanding, what South Kanara has been hoping for and what South Kanara requires is not so much interim legislation to be extended from time to time, but substantive legislation, defining correctly, the relationship between the landlord and the tenant. I agree that it is not easy to bring in such a legislation. Questions like grant of a permanent tenure with rights of alienability and heritability are difficult questions which cannot be solved in a moment. The tenants would like to have the maximum of concessions. The landlords are not willing to concede even the minimum of concessions. We have gone through the Tamil Nad Congress Committee's Report on land reform published just a day or two back. We know even that has not had a good reception among the public These are conflicting interests which do not admit of easy solution.

1 p.m.

“ Sir, from what is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill, one thing is clear. Even at this stage, the Government have not made up their mind as to whether they should bring in a comprehensive legislation or not. The result is we are exactly where we were years ago, when some of us started asking for tenancy legislation. Every time we asked for it, we were told that it was coming. But it is clear from this Bill that Government have not made up their mind one way or the other.

[Sri L. C. Pais]

[15th February 1955]

"What is it that South Kanara is asking for. What is it that the people there are demanding? Just the barest minimum as very modest and moderate form of reform possibly acceptable to everybody. What is wanted is legislation which would guarantee four fundamental principles. The first of these is what is known as security of tenure. As has already been explained by hon. Members, there is no security of tenure for a class of tenants in South Kanara. The chalgeni tenancy is a tenancy at will. At the end of the year the tenant has to give up the holding, if the landlord so desires it even though he has been paying his rents regularly. To start with what is required today is security of tenure—security of tenure at any rate to good tenants who are paying rents in time and without recourse to law. The law as it prevails in South Kanara today empowers the landlord to remove the good tenant as well as the bad tenant. The first thing that we ask for is therefore to protect the tenants who are paying rents regularly and in time.

"Secondly there is the question of fixation of a fair rent. The tenants feel that the rents are too high. The landlords feel that the rents are too low. My suggestion is this. Let there be a machinery, a tribunal to which all matters connected with fixation of rent can be referred and fair rent fixed.

"When I say there should be security of tenure for the tenants, I also want that the landlord should have the right to resume the land if he wants it for his personal cultivation. His right to resume the land for personal cultivation should not be denied to him. I think this is a legitimate right that should belong to the landlord because in South Kanara there are any number of smaller landlords and when they require the land for their own personal cultivation, their right should be admitted.

"The fourth point on which I would like the Government to legislate is to enable the ryots to get compensation for improvements effected by them. The hon. Members of the House know very well the conditions obtaining in South Kanara. The tenancy is at will and the leases taken generally contain a clause which says that they cannot effect improvements and that even if they do effect them they have no right to claim compensation therefor. According to the customary law prevailing in South Kanara, tenants are entitled to get compensation for improvements provided of course they have not contracted themselves out of their right. When Sri Kutti Krishnan Nair was the Law Minister, he asked some of us to submit him drafts of the proposed legislation. We have done so. It was on the model of the Rent Control Act, that I have submitted a draft. The Rent Control Act does not confer permanency rights in the tenants. It simply protects good tenants from eviction. It has also been provided in that Act that the aforesaid person can go before the Rent Controller and get fair rents fixed. Is it too much on the part of the tenants of South Kanara to ask the Government to safeguard their just rights

15th February 1955] [Sri L. C. Pais]

at least to this minimum extent? I do hope that the Hon. Minister would consider seriously this point of view and bring in immediate legislation on the lines suggested by us. Government may treat it as the first instalment of reforms they are giving to South Kanara, leaving bigger issues to be determined later on. The bigger issues like (1) ceiling on land ownership, (2) grant of permanent rights, (3) rights of alienability and heritability of leaseholds to be dealt with when legislation for the entire State is introduced. If the bigger issues could be tackled immediately and included in the proposed comprehensive legislation so much the better but let not the entire legislation be postponed because the bigger issues have to be tackled. There is no reason why this minimum legislation that we are asking today and which does not prejudice anybody, which does not really infringe on the rights of the landlords and which the landlords themselves are likely to favour, should not be given to us. Most of the landlords want that their rents should come in at the end of the year in time and regularly. The legislation that we suggest ensures this right.

“ Lastly, Sir, I would like to say a few words about the amendment given notice of by the hon. Member Sri . . . ”

MR. SPEAKER :—“ I have ruled that out of order.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Then, Sir, I would like to say a few words on the point touched by that amendment, because there is nothing to prevent the Hon. Minister himself from bringing an amendment. I would like to bring to the notice of the Government and the Hon. Minister the fact that when interim legislation was introduced last year, certain conditions and terms were laid down regarding payment of rent. One such condition was that the rent should be paid by a particular date. Due to pure ignorance of and or for other justifiable causes there might have been lapses on the part of the tenants. They may be allowed to pay the arrears along with the current year's rental. After all the landlord wants rent. He asks for eviction of the tenant because rent is not paid to him. On grounds of equity, Government may come to the rescue of such tenants by introducing suitable amendments to the Bill.”

MR. SPEAKER :—“ I must tell the House that we may sit till 1-45 p.m. and finish this Bill before lunch. If the Hon. Minister wants, he may introduce the other bill also before lunch. Then we may adjourn for lunch and reassemble at 3 p.m. The extra time we take now will be made up there.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, when I listened to the left-handed compliments paid by the hon. Members from South Kanara to the Hon. Minister, I was reminded of the famous saying of Anthony : ‘ I come to bury Caesar and not to praise him.’ I welcome their statement because of the fact that it shows that the revelation is coming upon them that it is no use depending upon the Congress Government for Land Reforms. 1-10 p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [15th February 1955]

Sir, this is another instance wherein the profession of the Government varies from their practice. As has been pointed out by the hon. Members from South Kanara, not only the people of South Kanara but also the people of this whole State including the hon. Members of this House believed that the legislation would be coming up before the end of the year. Sir, South Kanara is the only district in the State where there is no protection for tenants, as has been pointed out by the representatives of that district. It is a district where Harijans form the majority of agricultural labour and they are brought and sold like chattels along with the land and they too have no protection."

MR. SPEAKER :—" Like slaves ! "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" By using the word ' sold ' I meant that their labour is sold.

" Sri Pais said that the tenants of South Kanara have no rights to improvement even in 1955, which right Malabar tenants obtained as early as 1896. We must see how this district has suffered for want of tenancy legislation for such a long time. The reason is not far to seek. This district has been right through a citadel of strength for the Congress. We are now passing through the fourth year of the Five-Year Plan. The Five-Year Plan dealing with land reforms opens with the following sentence : ' That the contents and achievement of the Five-Year Plan would largely depend on the land legislation which the Government are able to put through.' The legislation suggested by them is for removal of intermediaries. They have also suggested tenancy legislation providing for fixity of tenure, fair rent and putting a ceiling on land holdings. Are these proposals revolutionary? In this connexion, I would refer to one sentence in the latest pronouncement of the Minister for Planning, Sri G. Nanda, made at the Seminar on ' Regional Development ' in Coimbatore. He said : ' The objective of land policy which were set out in the Five-Year Plan were relatively modest. It must be admitted that although in the country as a whole, the objectives have still to be fulfilled adequately, several States in the South are lagging behind a number of other States.' It was courteous on the part of the Hon. Minister he did not directly point his finger towards our State. We know that in the States of Hyderabad, Mysore and Travancore-Cochin, land reforms on a much larger scale and on a much progressive scale have been undertaken. We used to take pride in the fact that our State was once the State which gave the lead in all progressive legislative measures. I do not know why we have now allowed ourselves to be led by the North. As has been pointed out by some hon. Members, there is a feeling among the people and the representatives of South Kanara that the influence of South Kanara at the highest level of our State administration is responsible for the postponement of the tenancy legislation at every stage. Sir, when the Hon. Minister visited South Kanara, I was surprised to find in the papers that a deputation waited on him and told

15th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

him 'All is quiet on the Western Front and there is no trouble between landowners and tenants here'. But this is not a fact. That sort of cordiality does not exist in South Kanara. I do not know why the Government have failed to bring forward a permanent measure for South Kanara and why they want to postpone it by extending the life of the present temporary Act. The draft Bill was circulated among the Congress Members of South Kanara as early as six months ago, that is, in October last year before the District Board elections. What became of that Bill? Were not six months sufficient for this Government to bring forward that measure? On the other hand, we find other legislations coming in numbers with short notice. Therefore, something is wrong somewhere or something is rotten in the State of Denmark. The hon. Members of South Kanara will have to be enlightened more and more on this matter and if they want a progressive legislation, they will have to look not to the Party in power but in different directions and adopt different policies."

* SRI T. ANANTA PAI :—"Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup, who preceded me made some observations that Members coming from South Kanara were not very complimentary in what they stated about the Hon. Minister for Land Revenue. I fully agree that whatever has been said so far is not complimentary because the promises that the Congress organization has made to the people at large about land reforms have not been carried out in South Kanara. We are responsible not only to the Congress organization but also to the people who have trusted us and sent us here. Mr. Kurup was partially correct when he wanted to know the reasons why a permanent measure had been delayed. Unfortunately the hon. Member, Sri Kolkebil, who represents his Party is not here in this House to support him. When the Hon. Minister for Land Revenue visited South Kanara recently the landlords belonging both to the Congress Party and the Praja Socialist Party—the landlords belonging to the Praja Socialist Party were in no way less enthusiastic about it—prevailed upon him in trying to prevent a permanent measure coming in here. In fact, when the Hon. Sri Subramaniam visited Udipi recently, the Vice-President of the Praja Socialist Party of the place presented a memorandum to him on those lines and just the previous week he was presiding over meetings in the villages accusing the Government of not introducing land reforms. By referring to all these matters, I am not accusing Sri Kurup but I want him to know the actual state of affairs and also how his Party in South Kanara has been behaving. Sir, the Government are fully aware that conditions in the district of South Kanara are such that the tenants there require protection; they have already stated that they want to prevent eviction of tenants and they also want to bring forward a comprehensive piece of legislation. This is what the Hon. Minister will say in his reply and I am trying to anticipate him in this respect. I wish even in the Preamble to this Bill the Government had stated when the permanent measure is going to be brought forward.

[Sri T. Ananta Pai] [15th February 1955]

“ Then, Sir, we are fully aware that some vested interests are working for the postponement of the permanent measure. It seems that they are carrying on a propaganda that a permanent legislation is not necessary for South Kanara. Meetings had been held and telegrams had been sent to the Government for this purpose behind our back. I am sure, the Hon. Minister for Land Revenue would not have been carried away by this propaganda when he visited the district recently that the landlords and tenants in South Kanara are completely at peace. If that is the state of affairs, then even this temporary extension of the Act is not necessary, and it would be ridiculous to bring into existence a piece of legislation to regulate conditions which already exist. Secondly, I understand that it has been represented by these interests that the Congress M.L.As. have been talking about this permanent measure with an eye on the next general election. After all, do we not know by whom we were elected? We represent both the landlords and tenants and it is difficult to find out who voted us into office. But having been voted into office, it is our duty to see that we stand by the policy and programme of the Party to bring about land reforms. We have to do what we consider just and to the best of our conscience. Even by doing so, if we are voted out of office at the next election, we are prepared for it. We cannot go on promising things which we may not carry out. People have a right to expect political honesty from us and we cannot say one thing and do another. On the one side of our district in the Bombay State, a legislation has already been passed which gives only one-sixth of the gross produce to the landlord who is also required to pay even the assessment. On the other side is the Malabar Tenancy Act covering some of the villages of South Kanara. In between these two is the district of South Kanara and, naturally, the agitation on behalf of the tenants proceeds on the basis they also should be given certain rights and privileges.

“ Now, one of the things which had been represented to the Government was that it was enough if South Kanara was covered by tenancy legislation along with a comprehensive legislation for the whole of the State. I suspect some of the landlords believe that for Tamilnad there will not be any land reforms coming at all. So they say, ‘ if we are going to have a piece of land reform legislation for entire State, we do not mind, having the reforms then.’ Why should we be treated separately? Then I had discussions with the Hon. Minister for Land Revenue when I came to Madras last. He told me that in June or July 1955 we were going to have a comprehensive piece of legislation for Tamilnad. So, I issued a press statement that the Government would be bringing about a comprehensive legislation for the entire State in June or July and that we in South Kanara would also be getting ours along with the rest of the State.

“ This has upset some of our landed interests. Since then fresh memoranda have been submitted saying that conditions in South Kanara were very peculiar, that it should not be compared with the rest of the State and that even if land reforms were

15th February 1955] [Sri T. Ananta Pai]

considered necessary for the rest of the State, it was unnecessary for South Kanara. I do hope that the Government will not get into this trap. The Government will have to stand by the promises that they have made. Otherwise, if the people were to say 'Who are these M.L.A.s? They do not represent us,' it would be better if the Government were to call upon us to tender our resignations if they are not willing to listen to us. We represent both the landlords and the tenants as well as all other classes. We place before the Government certain things as they exist to-day and as people's representatives we have to express ourselves without fear or favour. The Congress stands committed to land reforms, it stands committed to give protection to the ryots and it also stands committed to ensure a fair rent to the tenant. On the question of what is fair rent and that sort of thing, I do not think that a rough and ready formula can be furnished. But as long as the landlords are allowed to continue as a class, they may well ask that their viewpoint has to be considered before legislation is brought in and whenever it is just and reasonable it has to be accepted. What is that viewpoint? The viewpoint is that if the tenant fails to pay the rent, the landlord must not be put to the necessity of having recourse to costly processes of law for recovering it. His rights must also be protected. If he wants land for personal cultivation, subject to certain restrictions, he must be enabled to have it. Of course, we must remember at the same time our idea is not to have a Landlords' Protection Bill but a Bill to prevent the eviction of tenants. But certain things become inevitable and within certain limits the landlord has also got to be protected and enabled to get back his land.

" Then, Sir, coming to the question of fair rent, it must be definitely decided what it should be. There must be no confusion about it. Neither the landlord nor the tenant must be put to the necessity of having recourse to courts of law and waste a lot of money in arriving at it. We have to consider all these things but we must not take a long time over them because the longer we take the more the deterioration that will set in. The landlord-tenant relationship is a precious one. It is something like passing an Act to regulate the relationship between husband and wife. When political parties interfere and try to take advantage of the differences between landlords and tenants, the relationship between the two becomes a football between the various political parties. Therefore, the sooner we take a decision and arrive at fair conclusion, the better it will be for all concerned.

" Of the First Five-Year Plan already four years have gone by and we have got only one more year in which to bring in land reforms as directed by the Planning Commission. It is not as if we want to take away all that the landlords possess. If the idea is to raise the standard of living of the people of India of whom the agriculturists constitute the bulk, unless their earnings are improved and they are enabled to save something, I do not think

[Sri T. Ananta Pai] [15th February 1955]

the idea of a Welfare State could be satisfactorily explained. People have a right to expect that they are entitled to a fair share of their labour.

“ Sir, I want to make my position very clear on the floor of this House. It is not as if we are having anything against the landlords and it is not as if we are having an eye on the coming elections because several of us may not stand for elections, but because having once committed ourselves to bring in suitable legislation to ensure social justice nothing should come in the way of the fulfilment of the obligation that we have already committed ourselves to.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ A word of personal explanation, Sir. I am one of those who believe that no party is totally good or totally bad including my own party. There may be vested interests in my party also. What I want to say is that only the influence of the vested interests in the Congress is more predominant than that of the vested interests in my own party.”

* SRI K. ISHWARA :—“ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ 70 ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ, ಜೀವಿಸುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿಯು ಸೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೀಘ್ರ ಮಂತರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದೆ. ಗೃತಗಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಭಾಗ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದರು. ಅದು ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. Comprehensive legislation ತರತೀವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೂಡಿ ಹಾಕುವುದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದೃಢವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರವಾಗಿಯೂ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನಿನ ಪರವಾಗಿಯೂ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತೀವೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಚಳವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರವು ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

“ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ, ರೈತ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರು, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರವು ತಡಮಾಡದೆ comprehensive legislation ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರುವರೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.”

15th February 1955]

*SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, South Kanara Cultivating Tenants Protection மசோதாவை வரவேற்பதற்காக நான் பேச முன் வந்துள்ளேன். ஆனால் வெகு தொலைவிலுள்ள தென் கன்னட மாவட்டத்தில் செய்யவிரும்பும் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள நான் என்ற பேசப்போகிறேன் என்பதைப்பற்றிய சந்தேகம் கனம் தலைவருக்குக்கூட உண்டாகியிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு தொத்து நோய் பக்கத்திலுள்ள ஜில்லாவில் பரவிவிட்டது என்றால் அதற்கு அடுத்த ஜில்லாவில் இருப்பவன் தங்கள் ஜில்லாவிலும் அந்த நோய் பரவி விடப்போகிறதே என்ற அச்சத்தில் அந்நோய் பரவாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வான் என்பது நாம் எல்லோரும் உணர்ந்துள்ள விஷயம்.

1-30
p.m.

“இன்று நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும், நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள நிலம் படைத்தவர்களுக்கும், அந்நிலத்தை பயிரிடுபவர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு நீடிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடும் சிற்சில காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் சில காலமாக நம் ராஜ்யத்திலுள்ள நிலமுடையவர்களுக்கும், நிலத்தில் சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கும்இடையே நல்லுறவு பாதிக்கப்பட்டு வருவதுதான். இந்தத் தொத்து நோய் ஒரு மாவட்டத்தில்தான் ஆரம்பித்தது என்றாலும் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பரவிக்கொண்டு வருகின்றது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கலாம். தென் கன்னட மாவட்டத்திலும், மலையாள மாவட்டத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் மிகப் பெருவாரியாகப் பரவிய இந்தத் தொத்து நோயைத் தடுப்பதற்காக சர்க்கார் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு மாத்திரம் சில சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை ராஜ்யம் பூராவிற்குமாக அரசாங்கம் கொண்டு வராததின் காரணமாக இதர மாவட்டங்களிலுள்ள மக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக இந்தச் சட்டங்கள் ராஜ்யம் பூராவும் விஸ்தரிக்கப் பட்டாவிட்டால் இதர பகுதிகளிலுள்ள விவசாய மக்களிடையேயும் மிகப் பெரிய அளவில் நான் குறிப்பிட்ட தொத்து நோயானது பரவிவிடும் என்கின்ற நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே வருகின்றது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவே நிற்கின்றேன்

“ திருச்சி மாவட்டத்திலும்கூட கடந்த இரு ஆண்டுகளாக நிலமுடையவர்களுக்கும் நிலத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குமிடையே முன்பு இருந்த நல்லுறவு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்களுக்கிடையே நல்லுறவு பாதிக்கப்படுவதினால் விவசாயம் பெருத்த அளவில் பாதிக்கப்படுகின்றது என்கின்ற விஷயத்தை நான் அவ்வப்போது அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் சென்ற ஆண்டில்கூட விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ராஜ்யம் பூராவிற்கும் வெகு விரைவில் கொண்டுவரப்படுமென்று வாக்களித்தார்கள். ஆனால் இதுவரை வரவில்லை. இந்த விவசாய ஆண்டும் வெகு விரைவில் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் கொண்டுவரப்படும் என்று தோன்றவில்லை. சில தினங்களில் பட்ஜெட் கூட்டம் வந்துவிடும். அப்பொழுது இதைப்பற்றியே கவனிக்க நேரம் இருக்காது. பின்னர் உடனே விவசாய காலம் வந்துவிடும். ஆகவே எப்பொழுது இந்த விவசாய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்கன்னட மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுவருவது போல, விரிவான நிலச்சீர்திருத்த மசோதா வருவதற்குள்ளாக, சென்னை ராஜ்யம் பூராவிலும் நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்காகவும், சென்னை ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தி தடைப்பட்டுப்போகாமல் இருப்பதற்காகவும் ஏதாவது இடைக்கால ஏற்பாடாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால்கூட ரொம்பவும் நல்லதென்று கருதுகிறேன். இந்த தென்கன்னட நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தையே ஆட்சேபிக்க எதுவும் இல்லை

[Sri P. B. K. Raja Chidambaram] [15th February 1955]

யென்றால் சிறிது மாறுதல் செய்து ராஜ்யம் பூராவுக்கும் கூடக் கொண்டு வரலாமென்று நினைக்கிறேன். அது சாத்தியமா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எனக்குச் சட்ட ஞானம் அதிகம் கிடையாது. இதே சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியாதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கருதினால் வேறு ஒரு சட்டமாவது இதே கூட்டத்தில் கொண்டுவந்தால்கூட நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் காரணத்திற்காக நான் இப்படிச் சொல்லவில்லை. இந்த ராஜ்யத்திலே விவசாயம் செழிக்கவேண்டும், உற்பத்தி பெருகவேண்டும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும்மிடையே அமைதி நிலவ வேண்டும், நல்லுறவு பெருக வேண்டும் என்கின்ற காரணங்களுக்காகவே தான் ராஜ்யம் பூராவுக்குமாக உடனடியாக ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக கனம் தலைவருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the simple object of this Bill is to extend the life of the Bill from one year to two years. The Act of 1954 gave one year's time before which a Tenancy legislation was expected to be brought in for South Kanara. But it could not be done and that is why by this Bill, the Government are asking for another year's time.

“ Now, the Government had proceeded with the drafting of the Bill and it was also thought that it could be published; in fact, I assured in the last session the Member from Udipi that the Bill would be published. But it could not be done. It was not done because while we drafted the Bill, we came across certain difficulties and, therefore, we wanted to set right matters and it took time. So, it was not published and it was not for reasons which some hon. Members think, but for what I have said. Hon. Members should know that South Kanara district is governed by a separate inheritance law, more or less akin to Malabar law and it is not akin to the law that prevails here. Probably some adjustments may have to be made. It remains to be seen whether they should be made or should not be made. Anyway, a doubt arose on that point and then some other small points also arose. That is why the Bill was not published. That does not mean that the Government thereby wanted to drop the Bill or wanted to postpone this legislation for any length of time.

“ This delay which was necessitated in the way I have said was taken advantage of by some people and they began to launch an agitation. They said that the district was calm, everything there was going on smoothly and that there was no trouble; so, legislation was not necessary for that district. In fact, when I toured the district, landlords submitted memoranda that it was not necessary for that district and even if it was necessary, they said, let the Government ponder over the matter very calmly and bring in legislation leisurely and that there was no necessity for any ‘hasty legislation’. That is the phrase that was used by them. But, there were also others in the district who wanted the legislation. They said that ‘it cannot brook any delay; you must bring in legislation at once.’ I may be permitted to state that the Government will not be carried away by the strength or

15th February 1955]

[Sri M. A. Manickavelu]

the number of people making representation or the frequency with which they make representation or by the number of telegrams they send; we will not be carried away by all that. Government will have to look to the general objects with regard to land reform.

“ Now, the Government want to change the pattern of society and especially in the agricultural sector. Therefore, we have to bring in reforms; there is no gainsaying that fact. But the question is when to bring it and how it should be done. Hon. Members are apprehensive that the Government will go on giving some excuses and may not bring in any legislation in time. But I assure the House that the Government are also very anxious about it; the only difference is that Government are not vociferous and they cannot go on talking about it everywhere, either in this House or outside. They think deeply and want to bring in a good, just piece of legislation and that is why it takes time. But however much time it may take, it cannot take a very long time. I am confident that the land reform legislation is a matter of a few months and not a matter of years. (Cheers.) I hope that will satisfy the House.

“ Now the question is whether to have a comprehensive legislation for the whole State. The word ‘ comprehensive ’ in the Statement of Objects and Reasons refers to South Kanara district. By mistake, some hon. Members have thought that it refers to the whole State. It is not so. The word need not have been used there at all. Anyway, inasmuch as it has been used, I can say it refers only to the South Kanara district.

“ Now the question is whether in bringing legislation, the South Kanara legislation can also be tacked on to the general legislation and general scheme of reforms of the State or whether it should be separate. Probably, it may be necessary to have a separate legislation for South Kanara and that is what hon. Members and others have even suggested. That is why we drafted a separate Bill. Probably, a separate Bill may be necessary. If it is not necessary, it could be brought under the Bill for the whole State. But if it is necessary, Government are prepared to have a separate legislation for South Kanara alone.

“ Now, Sir, the main question to be thought of in the legislation is ‘ fair rent ’. There is no question about the fact that there must be a fair rent fixed, in the sense that having regard to the object of improving the standard of living, we must have a fair rent. And Government will take care to see what the fair rent must be.

“ Then we must avoid evictions. Only with that object the Act of 1954 was also passed and now if this Bill is passed, there will not be any trouble about that. My hon. Friend from Lalgudi raised the point that in other parts of the State also there was trouble some time back. Because of the intervention of leaders of the public and also the Government, the trouble was nipped in the bud, but that we cannot rest content with that, for, the trouble

[Sri M. A. Manickavelu] [15th February 1955]

1-40
p.m.

may rise again. That is what he said. Well, Sir, with regard to that, we shall take all possible steps to see that no untoward occurrence takes place anywhere. But even if any such thing happens, it may not matter much, because as I said reforms are a matter of months. Therefore, hon. Members need not unnecessarily be apprehensive about that. Besides fair rent and eviction from holdings, we have to consider the question of fixing a ceiling on the extent of land holdings. I too do not know what the ceiling should be. We will have to decide it. On the question of the extent of land to be allowed for personal cultivation also, there is difference of opinion in South Kanara. South Kanara people say that they are governed by a separate law of inheritance known as the Aliyasanthana Law, that partition has not taken place in that district as in the other parts of the State, that only of late partition is taking place and that, if a low ceiling were fixed on individual holdings and on the extent of land available for personal cultivation, many people will be thrown out of employment. We will have to decide that also taking into consideration the peculiar circumstances prevailing in South Kanara. All these points will be considered and a proper Bill brought before the House. We will have to decide also whether there should be a single Bill for the whole State or two separate Bills, one for South Kanara and the other for the rest of the State. Let hon. Members remember that the introduction of the proposed reforms will be only a matter of months.

“The Bill only extends the period of operation of the present Act for another year and I hope the House will pass it.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried.

Clause 2.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, I move—

‘In the last line, for the words “two years” substitute the words “eighteen months”.’ ”

“The Hon. Minister himself said that the introduction of the proposed reforms will be only a matter of months. So I hope he will accept my amendment. The acceptance of this amendment will allay the fears of the South Kanara people that the Government may delay the introduction of the proposed comprehensive legislation.”

SRI K. T. SREEDHARAN:—“I second the amendment.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, my hands should not be unnecessarily fettered. In view of what I have said in reply to the debate on the first reading stage of the Bill, there is no need for this amendment and I oppose it.”

15th February 1955]

The amendment was, by leave, withdrawn.

The Preamble and clauses 1 and 2 were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—
‘ That the Bill be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1955), be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 30 OF 1954).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report^a of the Select Committee on the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954), and move—

‘ That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.’ ”

“ A Select Committee to consider the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954, was appointed by this Assembly on 9th August 1954. The Committee resolved to hear representations regarding the Bill from persons interested in it and accordingly at its meeting on 28th October 1954, heard representations from associations and persons interested in the Bill. It also decided that it should inspect some of the plantations in the State so that the members might have first-hand knowledge of the conditions prevailing in the estates and accordingly some of the members of the Committee visited a few plantations in the Nilgiris district on 21st and 22nd October 1954.

“ This Bill, as you are aware, is intended not only to bring in additional revenue to Government but also to see that there is some progression and equity in the method of taxation on agricultural incomes. Some of the members of the Committee opposed the measure on the ground that it is not proper to make a discrimination by levying agricultural income-tax on plantations alone leaving agricultural income from other sectors free from such tax. Some others opposed it on the ground that the industry was overburdened with tax and that the plantation industry had just recovered from a slump and that any fresh taxation would not only hamper but cripple the growth of the industry, thereby reducing the dollar earnings of this country. The majority of the committee did not however agree with these contentions and was of the opinion that the provisions in the Bill as amended by the Committee fully achieve the objects which the Bill had in view. The provisions